

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. CVI. De Spiritali Synaxi:

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

voluptatis quasi ab ebrietate reuocare. Saluberrima & altissimè menti infigenda est illa S. Ioannis Chrysost. sententia hom. 83. in Matth. & 60. ad Antiochenos. Vnus sit dolor, ait, vna mœstitia, si hoc alimento spiritali priuamur. Optimum est consilium S. Ambrosii lib. 5. de Sacramentis cap. 4. & B. August. serm. 28. de verb. Domini: Accipe quotidie, quod quotidie tibi prodest, sic viue, vt quotidie mercari accipere.

CAP. CVI.

DE SPIRITALI SYNAXI:

§. **Q**Vando Missæ Sacrificiò interfunt, nec tamen reipsa Eucharistiam accipiunt, spiritalem communionem non prætermittant.

*Quid sit
spiritualis
communio.*

§. Est autem spiritualis communio pius affectus & ardens sumenda Eucharistia desiderium eorum, vt ait Concil. Trident. sess. 13. c. 8. qui voto propositum illum panem cœlestem edentes fide viuam, quæ per dilectionem operatur, Gal. 5. fructum eius & vtilitatem sentiunt. Potest enim effectus Sacramenti, vt ait S. Thom. 3. part. q. 80. art. 1. ad 3. ab aliquo percipi, si sacramentum habeat in voto, quamuis non accipiat in re.

*Iustus spiri-
tallyter com-
municans.*

§. Cum autem hoc desiderium ex viuâ fide proficisci debeat, est necessarium vt spiritaliter communicaturus, sit in gratia, aut ad hanc consequendam in se contritionem excitet.

§. Tale desiderium fuit in Christo Domino Luc. 22. cap. 15. antequam reipsa Eucharistiam sumeret desiderio, inquit, desideravi hoc Pascha (nouæ legis Eucharistiam) manducare vobiscum, antequam patiar.

*Communi-
candi efficax
voluntas Deo
vnde pro-
bat, cum
non est com-
moditas.*

§. Quod pium sanctumq; percipiendæ Eucharistiæ desiderium, cum facultas deest, vel oportunitas, quâtopere Deo placeat multis ipse miraculis demonstra-uit. Neophytus cernens alios communicantes, nec sibi id adhuc licere ingemiscens sensit diuinitus V. Sacramentum in os suum ingredi, qd & aliis ostendit, vt refert

fest. Caesarius l. 9. Miracul. c. 37. B. Raymundo in sacrificio diuinā hostiā fragenti ipse Saluator vnā particulā fustulit & sponse suae S. Catharinae Senensi sacram Synaxin peroptanti impertiuit. Testis S. Antoninus 3. p. Chronicon. tit. 23. c. 14. §. 8. S. Franciscus Bartholomaeo Cajetano, ex trabis ruina conuallato & communionem vehementer discupienti noctu apparuit agnuculum ad vbera gestans & dicens: Hic est agnus quem tibi dari petebas, quem & propter bonum desiderium suscepisti: cuius etiam virtute consequeris virtutq; hominis sospitatem, quod & mox contigit S. Bonau. in vita D. Francisci.

§. Iob. 31. 31. Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus eius vt saturemur? vbi S. Chrysost. Insanum amorem, Quale quoniam quo serui illum prosequerantur, ostendit. Sic, inquit, mihi dedisti tumq; desiderium, & affixi, vt vel carnib. expleri cuperent, ipsos in eos artus ritualiter commiscu-
cantia.
Tale debet esse ex ardentissimo erga Christum sponsum animae sponsae desiderium, vt illum spiritualiter percipiat, & cum ipso huius diuinissimi sacramenti fructus vberissimos. Quod praeclare docet Ioannes Chrys. hom. 45. in Ioannem. Vt non Amor & desolam per dilectionem, sed re ipsa in illam carnem conuertamur, desiderium Christi percibum id efficitur, quem nobis largitus est. Cum n. suum in se erga nos.
nos amorem indicare veller, per corpus suum se nobis commiscuit, & in vnum nobiscum redegit, vt corpus cum capite vniretur. Hoc n. amantium maxime est. Hoc Iob significabat de seruis, a quibus maxime amabatur, qui suum amorem pra se ferentes dicebant: Quis daret nobis, vt eius carnibus implemur? Quod Christus fecit, vt maiori nos charitate adstringeret, & vi suum in nos ostenderet desiderium, non se tantum videri permittens desiderantibus, sed & tangi, & manducari, & dentes carni suae infigi, & desiderio sui omnes impleri. Ab illa igitur mensa tanquam leones ignem spirantes surgamus Christi erga nos caritas
Diabolo formidolosi, & caput nostrum intelligamus, & quam merita
in nos pra se tulit charitatem. Parentes saepenumero liberos
suos

suos aliis alendos dederunt, ego autem mea carne alo, me his exhibeo, omnibus faueo, omnibus optimam de futuris spem praebeo. Qui in hac vita ita se nobis exhibet, multo magis in futura. Et rursus idem aureum os hom. 24. in cap. 10. prioris Corint. In caelum namq; corpus ipsum extulit, quod etiam nobis exhibuit, & ut teneremus & manducaremus, quod maximum dilectionis signum est. Quos enim amamus, nonnunquam etiam morsu petimus. Quare Iob ut seruorum in se amorem ostendere morficat ret dicebat, illos saepenumero nimio in se amore dixisse: Quis det de carnibus eius, ut saturemur? ita & Christus suam carnem dedit nobis, ut ea saturemur: quo nos in plurimum sui amorem allexit. Ad eum igitur cum feruore accedamus, & dilectione quam vehementissima, ne grauius subeamus supplicium. Quanto enim maius beneficium accipimus, tanto magis puniemur, quando eo indigni apparebimus. Haecenus D. Ioann. Chrysostomus.

Ut matres
infantulos
suos hianti
ore morficat
ret dicebat,
illos saepenumero
nimio in se amore
dixisse: Quis det
de carnibus eius,
ut saturemur?
ita & Christus
suam carnem
dedit nobis,
ut ea saturemur:
quo nos in
plurimum sui
amorem
allexit.

CAPVT CVII.

QUAM PERNICIOSVM SIT SACERDOTEVM NON SACRIFICARE.

§. **Q**ui Sacerdotes fuerint interesse non contenti, crebro sacris operentur. Est enim iuge sacrificium, Daniel. 12. v. 11. quia iugiter & quotidie offerendum est. Synodus Trident. sess. 23. cap. 14. Curet Episcopus, ait, ut Sacerdotes saltem diebus Dominicis & Festis solennibus, si autem curam habuerint animarum, tam frequenter ut muneri suo satisfaciant, Missas celebrent.

§. Sacrum vero intermittens Sacerdos legitime non impeditus plurimis se aliosque bonis priuat. Docet id Ecclesia Doctor S. Bonauentura lib. de prap. ad Missam cap. 5. Cum Sacerdos est absq; mortali peccato, & in proposito bono non habens impedimentum; & non ex reuerentia, sed ex negligentia celebrare omittit: tunc quantum in ipso est, i. priuat.